

1880

SENDER

Ludwig Kabell

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Datering tilføjet senere.

Sender's location:

Næstved, Nestelsø

Archive:

Mappe 23 nr. 9

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

2

406 1888

Næstelsø p. Næstved

Kjære Gammel Poesi, Du er nok
 ferotivret for en Tid, nu her
 Du faar Graaer og Regnvejr.
 Blødder og Tordenvejr, antager
 jeg da, ligesom vi her, og du maa
 derfor snart see at faa fæst i
 Peis og Blak og ridde dine Ruder
 op i Pergamentets glatte Tænder.
 Du faar maaskee at det ver
 for meget Vred Dig fik i sidste
 Rindskrift fra mig og jeg vil
 derfor den gang see at skifte
 Alverds ord med mine ovenste
 Vers. — Ditt min engang
 saaledes at det her er saare
 lidt fuldkomment og at et let
 Tilbageblik paa den Sommer
 der nu siger Fornet, møder
 adskillige uopfyldte Løfter, adskillige
 Misbrug af Tid og Krafter og en
 Jængelig Selvsørgelighed som
 en Kortsynet Tillidsfuldhed, jeg kan
 snart see hvad jeg her og hvad
 jeg mangler faa jeg liden at
 vide naar vi til Vinter skal

Bedrøgtige og ved den indvirkende
Lommegrøder. Dag, det gaar an
for Støker, ikke saa dybt i Tungen
men Pansen, naar en af sandt
deltogs menneske ligesom for sine
Arbejden, naar arbejdet ikke forer
dage andre med sine Væker
og naar T. selv er selv er mind
end bekledet. Naar sækken dybt
meget ofte, og uendelig melankoli
ved Tøkker om, om en halv
om en Dage eller at sidde paa en
Kist mellem osende Skovstue
fjerner og Mørket af Tænder
fornede. Naar en, som vi end
alle ene mer eller mindre, for
med sine Hænder, men den er
efter sin Mening, et veldigt
Fremskridt afvædt, megen Tid
har den i nærmest under den Tid
at have fejlsager foran sig af sig
selv, — I en Dag, naar tegner op
med Kædet en der lygte, Fremtid
forhændering for en et Løb, og
bestemt Udtryk men næste Dag
naar forde er lagt over med
Bændfarve af indtænder, og
bejder naar sig ind i den sorte

Nederkragi as ved den indvandede
Lommegrøde. Dag, det gaar an
for Stikken ikke saa dybt i Tønnen
men Pansen, naar en i sandt
allers menneske ligesomfer dem
Arbejdet, naar arbejdet ikke fordrer
dagene andre med sine Væker
og naar T. for til sig selv en mindre
end bekender. Heri sættes dybt
meget ofte, og isendige melankold
med Tønnen om, om en halv
ones Dage eller at de Dage gaa en
Kvart mellem osende Skovene
for en og i Mørket af Tønnen
for en. Heri er, som vi andre
alle ene mer eller mindre, for en
med sine Tønnen, men den er
efter sin Mening, at ved dybt
Fremskridt af Tønnen, megen Tid
har i den nærmest under den Tid
at hun forlanger for en og af sig
selv, — Den Dag, naar tegner en
med Kæll og den lyseste Fremskridt
for en, som for en et dybt og
bestemt dybt men næste Dag
naar for en er lagt over med
Blindfarve af indtønde, og
bejder har sig ind i den sorteste
Angstlighed og ender med en
slags ligesom i Arbejdet, den
for en Tønnen, ligesom i
Vinteren, men sig. Heri er
male et alot Dillede i Tønnen
af det elleværdige den anden sig, en
besiden for en i Tønnen for en, den
gæst det lader sig gøre for en Tønnen
mellem. Heri er den ene eller
meget ofte, og isendige melankold
med Tønnen om, om en halv
ones Dage eller at de Dage gaa en
Kvart mellem osende Skovene
for en og i Mørket af Tønnen
for en. Heri er, som vi andre
alle ene mer eller mindre, for en
med sine Tønnen, men den er
efter sin Mening, at ved dybt
Fremskridt af Tønnen, megen Tid
har i den nærmest under den Tid
at hun forlanger for en og af sig
selv, — Den Dag, naar tegner en
med Kæll og den lyseste Fremskridt
for en, som for en et dybt og
bestemt dybt men næste Dag
naar for en er lagt over med
Blindfarve af indtønde, og
bejder har sig ind i den sorteste
Angstlighed og ender med en
slags ligesom i Arbejdet, den
for en Tønnen, ligesom i
Vinteren, men sig. Heri er
male et alot Dillede i Tønnen
af det elleværdige den anden sig, en
besiden for en i Tønnen for en, den
gæst det lader sig gøre for en Tønnen
mellem. Heri er den ene eller
meget ofte, og isendige melankold
med Tønnen om, om en halv
ones Dage eller at de Dage gaa en
Kvart mellem osende Skovene
for en og i Mørket af Tønnen
for en. Heri er, som vi andre
alle ene mer eller mindre, for en
med sine Tønnen, men den er
efter sin Mening, at ved dybt
Fremskridt af Tønnen, megen Tid
har i den nærmest under den Tid
at hun forlanger for en og af sig
selv, — Den Dag, naar tegner en
med Kæll og den lyseste Fremskridt
for en, som for en et dybt og
bestemt dybt men næste Dag
naar for en er lagt over med
Blindfarve af indtønde, og
bejder har sig ind i den sorteste

Men du kjender ham gøre
noget til at opmuntre ham
det fortæller ham, saa gør det.

— Jeg selv har det godt, og lidt
Godt synes jeg, ham fandt indrettet
ja Gud ikke for, saa berøver
jeg mig, men mine Medmennesker,
skere Opmærksomhed, og her umaa,
dels, lidt ved at tilgive mig selv.

— Derom du egentlig tror
at jeg længes efter Per's, tager
du fejl, men noget faar
vi vel ~~sættes~~ ogsaa ud af det
om ikke andet saa dog det
at vi skal se at komme hjem
igjen. Forresten vi er jo unge
i en alder af 27, og du er jo
ogsaa ^{mar}confirmeret, det bliver
maaske netop dygtigt.

Der vel gamle Drenge
Dels du Berøver skriv lidt,
Inord. Din altid hengiven hustru

Ludvig Kabele

ni over Jense.